

PONÈNCIA POLÍTICA D'ERC

“RECUPEREM ERC”

Barcelona, gener de 2021

Índex

- I. Context polític**
- II. Recuperem ERC**
- III. República o República. Estratègia global per a la República**

1. Un mandat democràtic “*Del Poble per al Poble*”.

- a. Actuar com a República.
- b. Eixamplar els suports

2. El projecte republicà d'ERC

- a. Un partit de vocació assembleària
- b. Un partit d'esquerres
- c. Un partit per la igualtat de gènere
- d. Un partit ecològic

3. La Constitució de la República

- a. Unitat d'acció
- b. Els presos les preses polítiques, exiliats/des i represaliats/des
- c. La Constitució catalana
- d. La projecció internacional i el Consell per la República
- e. Els objectius de la República catalana

4. República o República

PONÈNCIA POLÍTICA: RECUPEREM ERC

I. CONTEXT POLÍTIC

La situació política generada a partir de l'**1 d'octubre del 2017** ha estat marcada per la repressió de l'estat espanyol contra l'independentisme. La intenció d'aquesta repressió ha estat impedir i fer efectiu el dret a l'autodeterminació del poble de Catalunya.

El resultat d'això, ha significat l'empresonament, l'exili, un Parlament dissolt, líders civils i polítics represaliats, la persecució de la llibertat d'expressió i la repressió judicial i policial, instigant i perseguint, de forma infame els patrimonis de moltes persones per la seva relació amb el referèndum, mitjançant un òrgan administratiu com és el "Tribunal de Cuentas".

Aquesta **política repressiva**, de creuada general contra l'independentisme, ha posat de manifest les greus mancances democràtiques en drets i llibertats que pateix Catalunya i altres nacions de la península ibèrica, sota el poder de l'Estat espanyol, des de fa segles.

En aquestes difícils condicions, el nostre partit va redactar, debatre i aprovar la vigent Ponència Política a la Conferència Nacional de juliol del 2018, ratificada posteriorment, amb la inclusió d'algunes esmenes, al 28è Congrés Nacional celebrat el 21 de desembre de 2019, amb la que es pretén donar una resposta de futur als reptes que, com a organització, ens calia abordar endavant el greu problema polític.

En clau de país la proposta es centra en cercar un **diàleg constituent** per arribar a un gran consens durant la legislatura i, poder fer efectiu el mandat de l'1 d'octubre.

Han passat els mesos i s'ha pogut constatar com moltes de les previsions, recollides a la Ponència, ni tant sols s'han arribat a proposar o implementar a l'escena política.

El context derivat d'aquell moment ha estat marcat pel resultat del judici fet als membres del Govern i les entitats més representatives de l'independentisme, al Tribunal Suprem espanyol i, per les consecutives eleccions a les cambres

espanyoles, al Parlament europeu i les eleccions municipals, el que va comportar l'adopció d'una política d'enfrontament i lluita per l'espai polític comú entre els independentistes, que ha evitat avançar en el desenvolupament de la República, tal i com la nostra Ponència desenvolupa i, sense que aquesta sigui una realitat o hi hagi cap avanç real.

Al mateix temps, l'estratègia adoptada des de la celebració del referèndum fins a dia d'avui per la direcció del partit, ha estat marcada per buidar de contingut polític obtingut al referèndum que tant d'esforç i sacrifici va costar, prioritzant el concepte d'ampliar la base, en contraposició a donar preferència a una estratègia comú de l'independentisme i, oposar alhora, resistència i intel·ligència a la repressió esdevinguda abans i després de la celebració del referèndum.

Aquest discurs abona l'**errònia idea que l'1 d'octubre no vam ser suficients**, com si el fet d'haver sumat més vots al sí a la independència hagués fet variar el més mínim la resposta repressiva de l'estat espanyol.

Per tant, aquesta estratègia ha estat entesa com a un ajornament, o en el pitjor dels casos, un retrocés de les demandes de la societat catalana, en definitiva dels nostres objectius legítims, amb l'esperança d'atreure a col·lectius provinents de l'esquerra sobiranista no independentista, el que ha donat com a resultat un perfil més federalista i no pas independentista.

Sense cap mena de dubte la celebració del referèndum ha estat l'element més transgressor i valent dels darrers tres segles, fet que no podem infravalorar ni obviar. Alhora, s'ha acompanyat amb una "ampliació de la cúpula" en el mateix sentit per tal de visualitzar aquesta nova tendència.

Aquesta línia no és l'encertada i ens porta a una desmobilització, anarquia i desmoralització de totes les persones que hi creuen i segueixen activament el dia a dia de l'acció política. Tot plegat ens podria portar a passar a la història com la gran oportunitat perduda.

Entre tant, a Espanya, l'Estat de Dret ha desaparegut, s'ha diluït. El respecte del Dret Internacional, inclosos els Drets Humans és nul. Son molts els casos en que, sentenciats a tribunals espanyols, la justícia europea ha donat la volta durant els

darrers anys, revocant sentències i imposant multes i indemnitzacions a favor dels condemnats. La situació política no és massa diferent de la que correspon a un estat totalitari on la seguretat jurídica és un bé inexistent pels qui és dissident del sistema. La justícia espanyola és unidireccional, sempre a favor del sentit d'estat i de la unitat del territori.

En conseqüència cal posar en evidència, de forma clara i rotunda en el context internacional les **mancances democràtiques de l'Estat espanyol** i, per aquest motiu, cal cercar totes les accions possibles que el posin davant el mirall del dret internacional, mostrant el seu caràcter repressor i negacionista dels drets humans més bàsics, drets que el mateix s'ha compromès a complir.

En aquest sentit és indispensable disposar d'una estratègia de país que estigui per sobre de les línies programàtiques -lícites també- de cada partit polític.

El moment històric del país, davant l'actual conjuntura de negació política, cultural, de retallada de llibertats, sumades a la repressió incondicional actual ho necessita.

El plantejament de la taula de negociació amb l'estat espanyol hauria de tenir com a missió posar en evidència aquest estat repressor davant els estàndards democràtics europeus i internacionals. Nogensmenys, no estem aprofitant aquesta oportunitat per una estratègia equivocada en el plantejament, ja que no hem estat capaços de planificar correctament els interlocutors, el contingut, les formes o els terminis.

D'altra banda, reconeixem la necessitat de tenir un canal obert de comunicació amb l'estat espanyol. Un diàleg global del conflicte polític reconegut, il·limitat en el contingut, amb una periodicitat planificada coherent, dotat d'un ordre del dia de les reunions i la redacció d'un acta de caràcter públic que reculli els possibles acords i avanços de cada trobada.

Aquesta taula, ha d'anar acompanyada pel **cessament definitiu de qualsevol forma repressiva** contra l'independentisme, tant a figures públiques com anònimes, així com a entitats civils que també la pateixen. Es necessari el tancament i arxivament de les denúncies obertes als jutjats per aquests fets. El

simple reconeixement de conflicte polític ha d'anular totes les causes obertes, sense distinció.

No deixa de ser paradoxal que un diàleg polític, derivat d'un procés democràtic no violent, on no hi ha hagut ni víctimes ni danys materials, la repressió s'imposi de forma unilateral amb l'únic càlcul i motivació de causar por i anul·lar la consciència política de tot un poble, amb la pretensió que aquest abandoni la seva legítima aspiració política com és, en el nostre cas, el del dret a l'autodeterminació.

II. RECUPEREM ERC

En aquest apartat subscriuim paraula per paraula el punt 1 de la Ponència Política aprovada en la **Conferència Nacional de 2018** i que defineix perfectament les sigles del nostre partit:

E, d'esquerres.

Hem estat, som i serem un partit d'esquerres, orientat a les persones treballadores, aglutinador, integrador i vertebrador de tot el territori, no dogmàtic i de vocació socialdemòcrata.

R, de República.

Defensem els valors republicans, laics, de defensa de les llibertats individuals i col·lectives, tant dins com fora del partit. Per això defensem el funcionament de base assembleària del nostre partit, el respecte a la diversitat, la integració i la participació en el progrés col·lectiu de la nostra societat.

C, de Catalunya.

La nació catalana és el nostre referent. Per això tenim molt present que la nació catalana no es circumscriu al territori d'una comunitat autònoma d'Espanya ja que forma part d'un mateix poble també el País Valencià, les Illes Balears i la Catalunya Nord.

III. REPÚBLICA o REPÚBLICA. Estratègia global per a la República

1. Un mandat democràtic “Del Poble per al Poble”.

La millor forma d'ampliar els suports i fer efectiva la República Catalana és **ser fidels als nostres objectius programàtics**, als objectius expressats en la Ponència Política sotmesa a debat en la Conferència Nacional de 2018 i, posteriorment aprovada per la militància al 28è Congrés Nacional celebrat el desembre de 2019.

Una ponència sorgida de la voluntat de la militància i que té origen en la aposta política, la defensa democràtica de les urnes i els vots de més de 2.200.000 de ciutadans que van participar al referèndum de l'1 d'octubre de 2017.

El referèndum de **l'1 d'octubre va ser el punt històric de sortida de la República** de Catalunya, alhora que font fonamental de legitimitat política. Suposa, per tant, un mandat polític i una obligació adquirida amb l'electorat, això vol dir, que s'ha de dirigir tota l'activitat política en aconseguir implementar el resultat del Referèndum d'autodeterminació.

No menystindrem el seu resultat implorant a l'Estat espanyol un acord per a celebrar un nou referèndum que representi l'anul·lació del mandat polític sorgit l'1 d'octubre de 2017, cal destacar el seu pes específic damunt la taula de diàleg.

No pot caure en sac foradat l'esforç que va fer el poble en tirar-lo endavant i l'exemple d'autoorganització, democràcia i determinació que es va donar al món.

Resulta evident que si tinguéssim l'oportunitat de celebrar un nou referèndum amb garanties, com succeeix a Escòcia, nítid en la seva formulació, acceptat per ambdues parts i amb supervisió internacional, no ens hi negaríem pas. Però recordem que aquesta etapa ja la vam passar abans de l'1 d'octubre de 2017 i hem pogut comprovar, quina ha estat la resposta de l'Estat espanyol.

La solució no pot passar per retornar al 2014 quan una delegació del Parlament va presentar al Congrés dels diputats espanyol formalment la proposta del Parlament de Catalunya de poder realitzar un referèndum acordat. Aquella etapa ja es va superar, gràcies en part, a l'apoderament del Poble Català i a la seva determinació en portar-lo endavant, tot i les dificultats d'organització i planificació, degut a la persecució, les amenaces i la dura repressió de l'estat espanyol, abans, durant i després del referèndum de l'1 d'Octubre de 2017.

Independentment de quina sigui la reacció de l'Estat espanyol, la nostra determinació i fermesa de persistir en el dret a l'autodeterminació roman intacte i **no hi renunciarem mai** a aquest dret legítim dels pobles.

a. Actuar com a República.

La Generalitat és una institució política que té el seu origen en el segle XIV. La seva legitimitat democràtica actual és prèvia a l'actual Constitució espanyola i aquesta legitimitat no ens l'ha d'atorgar ningú, està ben guanyada amb la única voluntat d'existir. La restauració de la Generalitat republicana l'any 1977, amb el retorn del MHP Josep Tarradellas, va ser anterior als pactes del Règim de 78 que van donar lloc a la Constitució espanyola.

Ara es moment que les nostres històriques institucions estiguin de nou al servei del país com va quedar palès en la llei 20/2017 del 8 de setembre del 2017, de transitorietat jurídica i fundacional de la República Catalana, aprovada pel Parlament de Catalunya i publicada al DOGC n. 7451A, que en el Títol VII (Procés constituent), i a l'article 85 diu: *“Una vegada celebrat el referèndum i en cas de resultat favorable de l'opció independentista, el Govern de la Generalitat activarà un procés constituent, democràtic, de base ciutadana, transversal, participatiu i vinculant, amb l'objectiu de redactar i aprovar la Constitució de la República.”* Per tant, de forma legítima, cal que la Generalitat de Catalunya deixi d'actuar com a una «comunitat autònoma» dins de l'Estat espanyol. Renunciar a la Llei de transitorietat de la República, és renunciar a la sobirania del poble català representada pel Parlament de Catalunya.

Així doncs, per tal de començar a **materialitzar el mandat de l'1 d'octubre**, passa per tenir en compte diversos aspectes, tal i com es desprèn de la Ponència Política de 2018:

- En cap cas es podrà normalitzar **la relació amb l'Estat espanyol**, les seves institucions i els partits que van donar suport a l'aplicació del 155 mentre hi hagi presos polítics i exiliats. *(pàgina 37 apartat 3.1, de la ponència política de 2018).*

- Cercar en tot moment, amb la resta de forces sobiranistes, la **unitat d'acció**, especialment en les relacions amb l'Estat espanyol, la Unió Europea i la resta d'organismes internacionals. Per aquest motiu és imprescindible imbuir-se de sentit d'Estat per tal d'actuar a l'exterior amb una única veu per sobre d'ideologies partidistes. *(pàgina 37 apartat 3.3, de la ponència política 2018).*
- La relació amb l'Estat espanyol únicament serà **bilateral**, des del reconeixement de Catalunya com a subjecte polític. *(pàgina 45 apartat 4.2, de la ponència política 2018).*

b. Eixamplar els suports.

Tothom està d'acord en què quan més suports i complicitats sumem a la causa republicana amb més garanties i forces enfrontarem l'embat polític amb l'estat espanyol. És especialment valuós i absolutament **necessari eixamplar** aquests suports per tal de fer front a una previsible reacció hostil de l'estatus quo actual.

Per aquest motiu, entenem que cal obrir un **procés participatiu** que interpel·li de forma transversal tota la societat. Cal obrir un gran diàleg constituent, un procés deliberatiu, un gran diàleg de país que assenti les bases de la construcció del projecte republicà.

Aquest projecte, necessàriament, ha de ser transversal i ha d'acollir totes les sensibilitats socials més enllà de la que representa ERC. És per aquest motiu que seria un error identificar exclusivament l'eixamplament de la base únicament amb els suports a ERC. De la mateixa forma que ho seria comptar-los en termes de qualsevol altre partit aïlladament.

Obtenir un suport més gran i sòlid de la base del sobiranisme passa per **informar i convèncer**, cada cop més gent, dels guanys socials i democràtics, en la igualtat d'oportunitats i de gènere, en obtenir un millor repartiment econòmic.

Hem de ser capaços de guanyar la partida d'aquest centralisme desfermat i a la infrainversió permanent i insuficient de l'estat espanyol dels Països Catalans. Els seus efectes llastren, castiguen i arruïnen la nostra economia. En conseqüència castiga a totes aquelles persones que hi conviuen en el nostre àmbit territorial, independentment de la realitat política de cada individu, sigui aquesta favorable o no a la independència de Catalunya.

Tanmateix passa quelcom similar amb les empreses radicades al principat, pressionades fiscalment per altres CCAA de forma deslleial. Cal fer evident que l'activitat econòmica troba a faltar els nivells d'inversió necessaris i proporcionals al nostre PIB, per seguir amb el seu creixement anual i, en ocasions, instigant i persuadint, fins i tot de la mà de la pròpia monarquia, per deslocalitzar-les, obligant a canvis de seus socials a territoris més afins a la seva realitat política.

Tot això cerca empobrir-nos i intenta demostrar la negativitat econòmica i social del procés sobiranista arreu de l'estat, creant un relat filo-ideològic eficaç del seu model econòmic centralista.

Eixamplar la base vol dir augmentar el número de persones no afins al procés, que de forma transversal i diferents ideologies polítiques, facin seu aquests conceptes i assumeixin el gran repte de diàleg i de país per construir la República.

En coherència amb això, tal com contempla la nostra Ponència Política de 2018, el nostre Govern ha de deixar d'actuar com un simple gestor d'una comunitat autònoma de l'Estat espanyol i, cal que obri un procés deliberatiu, un **gran diàleg de país**, que assenti la bases de la construcció del projecte republicà.

Eixamplar la base no ha de passar per renunciar als nostres principis com a partit, ni negar les fites aconseguides, retrocedint a un marc autonomista, cal que els nous nous al projecte republicà el sentin i el facin seu, creant així les bases de la nova República Catalana.

2. El projecte republicà d'ERC

Des del màxim respecte i tolerància a la diferència ideològica i la defensa del diàleg amb la resta de forces republicanes del nostre país, des d'ERC treballarem per impulsar el nostre **model de país**, de nova república.

Des del seu origen, fa més de 80 anys, el nostre partit porta en les seves sigles i en el seu nom interioritzats els valors republicans per la construcció de la República Catalana.

Aquests valors republicans s'enllacen amb la tradició racionalista i amb l'humanisme il·lustrat, basat en els valors de defensa de la LLIBERTAT (de les persones i dels pobles), en la IGUALTAT de drets independentment de la condició social o personal per tal d'assolir una veritable justícia social, així com en la FRATERNITAT entre persones i pobles basades en el respecte i la tolerància a la diversitat.

a. Un partit de vocació assembleària.

Les formes de governar des d'aquests principis, bàsics i irrenunciables, també comporten una forma personal i característica d'ERC.

Des de la responsabilitat i la qualitat democràtica el nostre partit es fonamenta en un **funcionament de base assembleària**, on la participació directa en la presa de decisions fonamentals són debatudes i aprovades per tots els seus membres. Això vol dir que la **transparència i la deliberació** són elements bàsics de la forma de fer política des de la cultura republicana.

Cal una clara aposta per establir els mecanismes necessaris que permetin fer efectiva la **participació de la militància** més enllà dels Congressos i dels Consells Nacionals, augmentar la democràcia interna i la transparència de les deliberacions, abans i després de les reunions dels Consells Nacionals i de les Executives.

Els debats i les deliberacions s'han de potenciar en les Seccions Locals i, en la mesura del possible, sotmeses a votació en aquelles qüestions d'especial transcendència política i, que el seu resultat, informada la direcció, sigui vinculant per prendre una decisió al respecte del tema de debat. Només d'aquesta forma, mantindrem l'assemblearisme com a element clarament democràtic i transparent que distingeix el nostre partit.

Aquests àmbits locals de participació de la militància han de recollir la informació de dalt cap a baix, alhora que han de transmetre les deliberacions de les diferents assemblees als nostres dirigents de partit.

S'han d'implementar i fer efectives les formes de **participació electrònica** en les consultes fetes a la militància.

S'ha de facilitar i potenciar la presentació de candidatures i **efectuar primàries** cada cop que es sotmeti a votació de la militància l'elecció o renovació de càrrecs i/o candidats, ja sigui a òrgans del partit com a càrrecs institucionals, sense que cap candidatura es pugui beneficiar de la condició d'oficialista.

El **debat i la confrontació d'idees** és un valor constructiu pel projecte d'ERC i, per tant, han de ser valorats i potenciat en comptes de ser apartats i estigmatitzats pels propis companys/es o les executives corresponents.

Cal facilitar i disposar de les mateixes condicions per cadascú dels aspirants a candidats o candidates que es presentin.

b. Un partit d'esquerres.

La vinculació del nostre partit amb les classes populars i treballadores del país ha estat sempre un element tradicional de les nostres polítiques.

La nostra **vocació socialdemòcrata**, des d'un partit d'esquerres, s'ha orientat en la lluita contra les desigualtats, la integració, la justícia social i ara, en plena emergència climàtica, en liderar la defensa del medi ambient i la transició ecològica a través de un canvi de paradigma en les polítiques associades, assumint i fent nostres els compromisos de l'Agenda 2030 acordats per l'Assemblea General de les Nacions Unides, així com també la defensa d'una sanitat pública de qualitat, sobretot arrel de la crisi sanitària generada per la pandèmia de la Covid-19.

c. Un partit per la igualtat de gènere.

La igualtat d'oportunitats entre dones i homes ha de ser el leitmotiv essencial del nostre partit. La societat ha de garantir les polítiques necessàries per arribar a la igualtat i la paritat d'ambdós gèneres, assumint que fins que això no sia d'aquesta forma, la societat no estarà plenament representada a la seva justa mesura.

ERC ha de liderar, amb responsabilitat, les polítiques i el compliment de les mateixes, així com teixir, articular i proposar el discurs que les faci possibles.

El partit, que ja fa anys que proposa la **paritat** als càrrecs orgànics i institucionals, no ha de baixar la guàrdia en aquest sentit i, ha de ser exemple i mirall per a la resta de formacions republicanes.

d. Un partit ecològic

El principal repte ecològic que té actualment la humanitat és combatre l'escalfament global d'origen antropogènic. Sense dubte, la primera i principal causa és l'actual model energètic basat en combustibles fòssils. En conseqüència cal amb urgència i transversalitat afrontar la **Transició Energètica** fent-la compatible amb la protecció i millora de la biodiversitat, el respecte al medi, però sobretot aprofitant-la per a generar ocupació digne i lligada al territori.

3. La Construcció de la República

Partim de la convicció que cal crear confiança, treballar i **empoderar les organitzacions de la societat civil favorables a la república catalana**, com a forces transversals i dinamitzadores del carrer i la societat, alhora que cal garantir la seva Independència, per que aquestes impulsin conjuntament campanyes d'informació i mobilització que no afavoreixin els poders econòmics de l'IBEX-35, del Règim del 78, i dels grans grups mediàtics que els hi donen suport, així com d'altres organismes i institucions que donen cobertura a la repressió i eliminen els drets i llibertats de la nostra nació.

a. Unitat d'acció.

Un dels elements estratègics clau per implementar el mandat de l'1 d'octubre és la **unitat d'acció de tots els actors** favorables a la sobirania de Catalunya.

Hem d'aconseguir *sumar al nostre projecte de República Catalana*, a totes les forces independentistes del país sota un mateix i únic propòsit: IMPLEMENTAR LA REPÚBLICA.

Per aconseguir-ho cal assolir una **unitat estratègica entre els partits** independentistes i sobiranistes, tant de Catalunya, com de la resta dels Països Catalans, així com d'altres nacions de l'estat, que faci possible la coordinació del vot a les cambres espanyoles, deixant clar que el xantatge sobre els presos polítics, les persones represaliades i/o exiliades, no condicionarà el nostre objectiu com a país.

b. Els presos i les preses polítiques, exiliats/des i represaliats/des.

Un cop l'indult per a set dels nostres representants, hem de ser clars i tenir la determinació que un dels principals objectius es el retorn dels exiliats i les exiliades, així com defensar a tots i totes els represaliats i represaliades que l'estat espanyol ha provocat durant el denominat "procés".

Hem de pensar que són tots hostatges polítics i, com a tals, en aquesta condició de privació de llibertat mediatitza també les seves reflexions incloses les ideològiques.

L'eliminació de tot tipus de repressió ha de ser una **condició "sine qua non"**, abans no plantejar l'inici d'un diàleg de continguts polítics, per reprendre el camí democràtic en la recerca d'una solució dialogada. Res no ha de condicionar aquest objectiu.

c. La Constitució catalana.

La Llei de 8 de setembre del 2017, de transitorietat jurídica i fundacional de la República estableix les bases, en el seu Preàmbul, per a 1- l'elaboració mitjançant processos de participació ciutadana, 2- redacció i aprovació de proposta elaborada per l'Assemblea Constituent, i 3- ratificació per referèndum. Per a fer efectiu el procés participatiu (la primera de les tres fases, desenvolupada en l'article 87 de l'esmentada llei) cal **impulsar un procés de reflexió** i de complicitat ampli, inclusiu, transversal i participatiu, el més plural possible, on a través de les entitats i dels col·lectius de la societat civil catalana, que treballin per un veritable canvi democràtic i pacífic, a més de dotar d'un nou sistema d'organització a la societat catalana.

En aquest punt cal tenir en compte, per exemple, el projecte de **Debat Constituent** com a forma proactiva de participació popular. Aquest nou model ha d'estar implementat sota la cobertura d'un text que ha d'establir les bases constitucionals per al futur polític de Catalunya.

d. **Projecció internacional i el Consell de la República.**

Davant la radical oposició del Regne d'Espanya d'implementar la República, cal **cercar complicitats en la comunitat internacional** i realitzar accions que l'obliguin a intervenir a partir del respecte als principis democràtics compartits per les Institucions internacionals.

La via de contribuir a l'estabilitat de l'Estat espanyol transmet el missatge a la comunitat internacional que nosaltres mateixos donem el vist i plau i ens conformem amb la situació actual, o bé, que superada aquesta fase d'enfrontament del conflicte, aquest està en vies de solució, és a dir, en l'abandonament de les nostres tesis, per tant, en una rendició ideològica i d'acció que mai no s'ha produït entre els milers de persones que encara segueixen fidels al resultat de l'1-O.

De manera que hem d'aprofitar qualsevol oportunitat per **evidenciar l'existència d'un conflicte democràtic no resolt** a l'estat espanyol. Això passa, també, per aprofundir a la unitat d'acció política en l'àmbit internacional, la qual cosa ofereix més coherència i força alhora de cercar complicitats i reconeixements de la comunitat internacional.

- **El Consell per la República.**

El Consell per la República és la Institució que sorgeix de l'acord d'investidura de la 12a legislatura del Parlament de Catalunya. Acord signat entre ERC i JxC, amb l'objectiu de donar compliment al mandat que els ciutadans de Catalunya van expressar en el referèndum de l'1-O, ratificat pel Parlament de Catalunya en la Declaració d'Independència del 27 d'Octubre del 2017.

Aquest mandat, obtingut de les urnes representa la seva font de legitimitat, com una eina democràtica, plural, representativa i transversal de la societat catalana, esdevenint així la primera pedra del nou estat català independent.

El Consell va constituir-se al Palau de la Generalitat el 30 d'octubre del 2018, amb la presència del Govern i la representació de partits i entitats independentistes catalanes.

Esquerra Republicana de Catalunya ha estat present, des de la seva formació, al costat dels partits polítics i les entitats socials independentistes més representatives del país, alhora que donant suport a la proposta del Parlament de Catalunya. Podem dir que **ERC ha estat sempre present**, majoritàriament com a protagonista, en tots aquells espais, iniciatives i entitats des d'on es treballa, sense descans, per aconseguir la llibertat nacional.

Es justament aquest **consens**, aconseguit en la formació del Consell, que va ser trencat per les diverses conteses electorals, per la repressió de l'estat, per canvis d'estratègies polítiques i altres circumstàncies partidistes, que van provocar finalment, la desconfiança entre les diferents organitzacions més representatives del Consell.

Volem posar en valor aquesta jove institució i dotar-la de **sentit d'estat**. El Consell ha de ser un espai polític que generi confiança entre les diferents opcions polítiques, generador de grans consensos, que permeti treballar els seus representants fora del soroll polític general que tenim a Catalunya.

A l'**espai polític internacional** el Consell té absoluta llibertat d'acció sense la tutela ni subjecció de la legislació espanyola ni de cap dels seus òrgans de repressió. Pot i ha d'actuar com una representació del Parlament provisional de la futura República Catalana, al marge de la política i la judicatura espanyoles, centrant-se en la consolidació de les estructures d'estat que han de fer possible la implantació de la República Catalana.

Pel què fa al seu **funcionament intern**, l'Assemblea de Representants la formen electes escollits de forma democràtica i oberta d'entre tots els candidats, escollits amb mecanismes digitals de participació directa i igualitària. Cal doncs, dotar i reforçar a aquesta institució catalana dels elements organitzatius, econòmics, jurídics i polítics que mereix, per poder desenvolupar les tasques necessàries que ens permetin, més fàcilment i ràpid, arribar a la formació d'un nou estat dins la Unió Europea.

És per tot plegat que Esquerra Republicana de Catalunya ha d'assumir la seva responsabilitat com a partit polític independentista adquirint el compromís vers el creixement i estabilitat del Consell per la República, com a eina necessària per a l'assoliment de la independència de Catalunya.

En conseqüència, l'Esquerra Republicana de Catalunya ha d'articular els mecanismes pertinents per a fomentar entre militants i simpatitzants la seva col·laboració activa en els diferents nivells del Consell i al mateix temps acordar un millor sistema organitzatiu del CxR que en garanteixi la seva transversalitat.

Per fer-ho possible caldrà paciència, saviesa, confiança, treball i valentia de tothom qui participi d'aquest projecte de futur que és el Consell per la República.

e. Els objectius de la República catalana.

En aquest apartat abordem algun punts d'actuació genèrics que s'hauran de sotmetre i desenvolupar en els **àmbits sectorials** del partit. Aquests punts són els següents:

- Crear mecanismes per tal de facilitar el **pagament dels impostos** a la República catalana. Disposar d'un sistema tributari sobirà és essencial pel funcionament de la República de manera que s'haurà de treballar per a fer efectiva la gestió de tots els impostos que paguem els ciutadans de Catalunya.
- Impulsar els mecanismes necessaris per a que el **mercat de treball** de la República catalana sigui competitiu i permeti situar a les empreses i treballadors i treballadores catalans i catalanes, en condicions òptimes, assolint la plena ocupació i aconseguir la màxima internacionalització de la nostra economia. Cal posar en valor els grans professionals i les avantatjoses condicions pel que fa a implantació territorial, infraestructures i desenvolupament que les empreses poden trobar al nostre país.
- Crear vincles amb entitats empresarials i sindicats per establir un marc de **relacions laborals** just, que defensi els valors republicans. Salari mínim professional d'acord a que les persones puguin aconseguir unes condicions de vida dignes.
- Aposta clara del model de "**Renda bàsica universal**" de manera que la mateixa correspongui a una autèntica política social redistributiva d'aquells que més ho necessiten.
- Cercar sinèrgies i complicitats amb les entitats socials catalanes per desenvolupar una República que faci de **l'estat del benestar** un dels seus puntals, especialment

en l'objectiu de millorar la cohesió social i l'eradicació de la pobresa i avançar en la renda mínima vital garantida per a tota la ciutadania.

- Establir un entorn social i legal on la nostra **llengua** no estigui permanentment en qüestió quant al seu ús normal tant en l'educació, com en els mitjans de comunicació i socials i, en definitiva, de la vida normal d'un país.
- Cal establir els mecanismes necessaris per que tothom tingui el dret d'accés a un **habitatge** digne, on poder desenvolupar un projecte de futur per les persones i les seves famílies.
- Construir un model d'acolliment per a les persones **immigrants** que respecti en tot moment els drets humans i tingui com objectiu la plena integració en la República catalana amb plenitud de drets i obligacions.
- Dissenyar un model sostenible d'ús i explotació dels **recursos naturals** de la República catalana que compatibilitzi la necessitat de captació d'energia renovable amb el respecte i recuperació del nostre medi ambient.
- **Educació i cultura.** Calen polítiques que assegurin que el sistema educatiu es doni en igualtat d'oportunitats per a tothom, on la cultura del mèrit i l'esforç sia considerat un bé comú. Accés a la cultura en llibertat i que aquesta sia un motor transformador i alhora d'aprenentatge de les persones. Donar prioritat a la formació professional en energies renovables i digitalització per cobrar la demanda professional actualment insatisfeta.
- **Sanitat.** El nou sistema Nacional de Salut i Social de Catalunya estarà centrat en la persona i serà públic, universal, equitatiu i integral, garantirà la qualitat i serà finançat per la fiscalitat general i orientat a preservar la salut i el benestar de la ciutadania

- Constituir un nou **poder judicial** català on els seus membres de governs seran escollits per sistemes mixtes amb la participació del parlament, de les associacions professionals i amb elecció popular directa.

En matèria d'**energia** es destacable:

- Nomenar una comissió delegada que lideri de manera transversal les polítiques d'emergència climàtica i de transició energètica dels diferents Departaments del Govern de la Generalitat, en coherència amb la demanda feta per amplis sectors del país.
- Impulsar la tramitació de la nova Llei de Territori, per tal d'iniciar al més aviat possible l'elaboració dels plans territorials sectorials d'energia.
- Impulsar que tots els municipis de Catalunya tinguin identificats sòls i línies d'accés a mitja tensió per a la captació d'energia renovable amb un mínim de capacitat de 5 MWp en el seu territori. Cal prendre consciència de la necessitat que tothom ha d'estar implicat en la Transició Energètica del país.
- Impulsar una Llei catalana de Comunitats Energètiques Locals i en tot cas vetllar per una correcta transposició de les Directives europees sobre el tema.
- Dissenyar un ampli programa de formació i divulgació adreçada a polítics, periodistes, ensenyants, divulgadors, etc. sobre què és la Transició Energètica, la seva importància i el seu potencial per a crear ocupació i benestar.

4. República o República.

Un dels aspectes més destacats de tot el procés, sense dubte, va ser el fet de no descartar la utilització de la **via unilateral** si l'Estat espanyol rebutja el dret a l'autodeterminació de Catalunya, tal com recull el punt 4.2 de la Ponència vigent aprovada al darrer Congrés Nacional.

ERC sempre ha apostat, i ho seguirà fent, per una **solució democràtica** a un conflicte que és democràtic. El dret a l'autodeterminació és la via democràtica per fer-ho, i és per això que creiem que el millor instrument democràtic és el Referèndum d'autodeterminació. Això ho vol també la majoria del poble de Catalunya i així ho entén també la comunitat internacional que ens ha de reconèixer.

Amb aquesta lògica, la Ponència Política aprovada al darrer Congrés contemplava **tres opcions** per exercir el dret a l'autodeterminació. La primera, la via pactada amb l'estat espanyol. Aquesta entenem que ja s'ha intentat moltíssimes vegades sense èxit, la qual cosa ens va avocar al referèndum unilateral de l'1 d'octubre del 2017, justament per la manca de voluntat de l'estat espanyol de permetre'l de forma normalitzada. No obstant, la decisió política adoptada en aquell moment va ser la de suspendre la declaració d'independència a canvi de donar una oportunitat al diàleg i la negociació amb l'estat espanyol.

Malgrat aquesta bona voluntat i benevolència per la negociació, la reacció de l'estat espanyol va ser la d'exercir una repressió de màxim nivell, de forma sistemàtica i amb la intencionalitat de retornar el greuge internacional rebut per la celebració del referèndum i tothom va poder observar esparverat, la gratuïta brutalitat policial exercida contra la ciutadania, tan extensament visualitzada arreu del món.

En qualsevol cas, la Ponència recull que no renunciarem a acceptar l'acord amb l'estat si fos possible a partir del diàleg i la negociació.

Per això vam acceptar la constitució d'aquesta **taula de negociació** amb l'estat espanyol. En coherència es va forçar la constitució de la taula de diàleg com a requisit per a investir Pedro Sánchez com a President espanyol.

Però, com dèiem, aquesta taula de negociació es va assumir amb greus mancances. Parteix, per la part independentista, d'una evident carència d'unitat estratègica. Creiem que cal aprofundir, unificar i consolidar els posicionaments previs a asseure's a negociar. Però, sobretot, ha estat mancada d'observadors o relators internacionals independents que donin fe del contingut i seguiment dels possibles acords. Tanmateix, trobem necessari un calendari que inevitablement ha de fixar, sense restriccions, tot allò que s'ha de parlar per ambdues parts.

La segona via prevista a la Ponència política és la de **forçar a l'estat a convocar un referèndum d'autodeterminació**. El mecanisme previst per la Ponència política per aconseguir doblegar la voluntat de l'estat espanyol és, des del nostre punt de vista, naïf. La mobilització constant i les accions de desobediència civil i de lluita no violenta només han tingut com a resposta la repressió. No és una via acceptable portar els nostres ciutadans als peus del cavalls. Aquesta mala experiència ja la vam viure amb el Tsunami Democràtic.

El que cal fer és **generar grans consensos** i cercar complicitats i avals internacionals. Però això cal fer-ho des de la política, amb decisions coherents preses amb visió d'estat i des de la unitat estratègica, tant dins com fora del nostre país. Entenem que és aquesta via la que s'ha de reforçar en aquesta legislatura.

Finalment, la tercera opció prevista a la Ponència Política és la **via unilateral**. Aquesta via és independent de la voluntat de l'estat espanyol i, depèn únicament i exclusiva de la nostra decisió. És evident que si la fem amb complicitats dins i fora del país, tal com contempla la segona opció, tindrem més possibilitats d'èxit.

La ferma voluntat i determinació d'exercir el nostre **legítim dret a l'autodeterminació** de forma unilateral és el que ens portarà definitivament a la independència.

Barcelona, gener de 2021

 collectiu1doctubre@gmail.com

 @1doctubre2

 t.me/colprioct

 www.1doctubre2017.com